

Kajakeventyr i Thailand og Vietnam

Her i vinterkulden kan man let forfalde til at drømme om hvide sandstræde, varmt azurbliåt havvand og kajakture i tropiske mangroveskove, laguner, hængende haver og spændende huler. Har man sådanne drømme, så er Thailand og Vietnam sagen.

Jeg har besøgt Thailand flere gange senest i 2006 sammen med min datter. Vi benyttede ved den lejlighed muligheden for at tage på kajaktur både i Phang Nga bugten og på Phi Phi øerne.

Den 16.marts 2006 på øen Phi Phi Don:

Efter først at have udvalgt et natlogi fandt vi snart en kajak-udlejning, og for beskedne 200 thailandske baht lejede vi en såkaldt "sit on top" tomands-kajak . Rode den samme eftermiddag til Monkey Beach for at lede efter aber og ellers rundt i området. Da det gik over al forventning fornyede vi udlejnings-aftalen for hele næste dag.

Det var året efter den store tsunami, og øerne og byen bar stadig i høj grad præg af de store ødelæggelser.

Næste dag tidligt op kl. 5.00, men kajakudlejeren havde endnu ikke fået øjne. Imidlertid lykkedes det at få banket ham op. Han havde tilsyneladende festet igennem. Den udendørs festplads havde nemlig hele natten genlydt af musik fra et par kæmpe højttalere i høj lydstyrke. Skiftevis lød Bob Dylan's nasale stemme ud i natten: "The times they are a changing" og Jim Morrison fra the Doors: "Light my fire". Ind imellem afbrudt af thailandske popsange: med de samme omkvæd : yeah, yeah, oh, oh.

Og sandelig fra den ene dag til den næste skete der forandring, som Bob Dylan messede. Der blev rykket op både efter nattefesten og tsunamien.

Turen gik nu ud til en på kortet aftegnet mindre landsby. Vi fulgte den fantastisk spændende og farverige kyst. Vandet var krystalklart smaragdgrønt, og alle de farvestrålende fisk kunne tydeligt ses i flere meters dybde langs kajakken.

Ankommet til den ganske øde sandstrand var det eneste spor, der var tilbage af landsbyen et halvt i sandet begravet skilt med teksten "To the village". Tsunami'en havde skyllet alt bort, kun hist og her spor af menneskelige aktiviteter: en gummisko, en dør til et køleskab samt andre effekter halvt begravet i sandet.

Dagen gik med udforskning af området og badning og snorkling i det klare vand - en bestemt slags fisk "pakkede" på vore ben, når vi gik i vandet, og det kildede meget.

Den 22. marts i Phang Nga bugten:

Afgang fra "Pier at Laem Sai" med en turbot som medbragte et antal havkajakker, ankrede op ved Lawa Island, hvor vi badede og prøvede kajakkerne. Så "The Leaning Mountains" og den fritstående klippe "Koh Panak" kendt fra flere James Bond film.

På grund af det indtrufne uheld afbrød vi al videre sejlads.

Da vi begge havde været i vandet i vore eneste medbragte skjorter måtte jeg låne en sweater, og Claus lånte en af kaptajnens uniformsskjorter (han steg i graderne).

Jeg konstaterede til min store glæde, at min hat ikke var blevet våd på min svømmetur!

Resten af dagen tilbragte vi under mere betryggende forhold ombord på junken og nød sejlturen i bugten, solbrækket og den fantastiske mad og opvarning.

Litteratur: Det er let at finde yderligere oplysninger om kajakrejser i Thailand og Vietnam.

Flere rejsebureauer fx Topas og Marco Polo arrangerer ture. I øvrigt kan man Google på fx kajak-Vietnam osv.

Mange af de lokale firmaer arrangerer fremragende ture i området, hvor alt fra leje af kajak til forplejning, transport og overnatning er inkluderet.

Keld Lund,